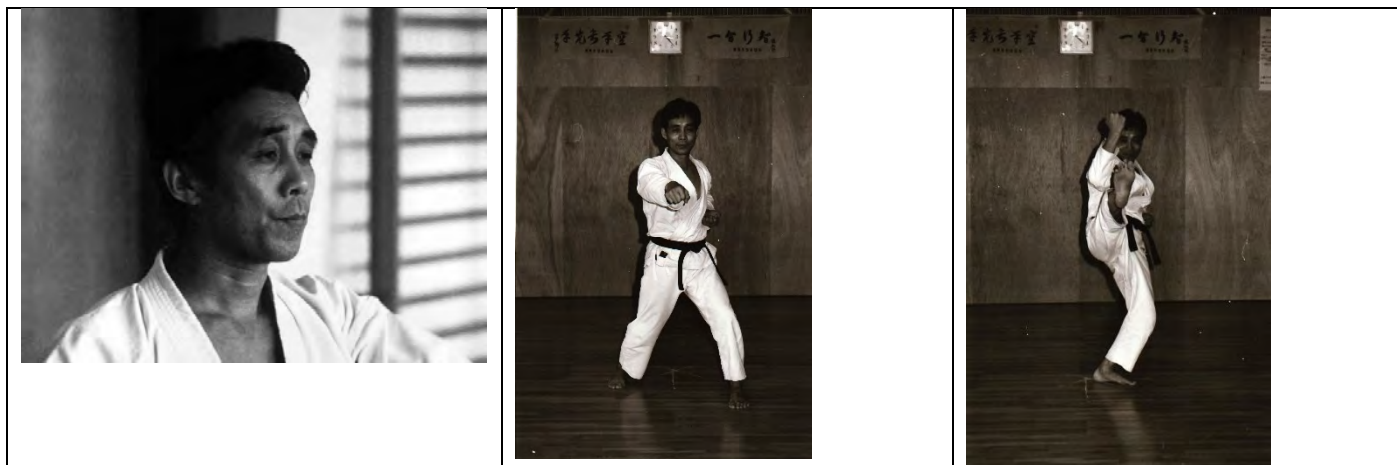

Interview van Yoshikazu KAMIGAITO Sensei door André De Rijck op 30 januari 1979

Reeds een zevental jaren is Kamigaito Sensei werkzaam in ons land. Als zesde Dan Wado-Ryu, is hij één van de belangrijkste promotors van deze stijl. Hij was lesgever aan de universitaire karatéclubs van Leuven en Luik, en in een hele reeks van Dojo's verspreid over gans het land. Naast de zesde Dan Wado-Ryu, bezit de meester tevens een derde Dan Nippon Kempo (Japans boksen).

André De Rijck (AD) : Sensei Kamigaito, wilt u ons iets over uzelf vertellen?

SENSEI : ik werd geboren in het jaar 1937, in de stad TAKAYAMA, een middelgrote stad in het berggebied van de prefectuur GIFU-KEN, in centraal Japan.

Toen ik zeven was verhuisde mijn familie naar TAIWAN, waar mijn vader als onderwijzer werkzaam was. Na de tweede W.O. vestigden wij ons terug in Japan, waar mijn vader hetzelfde beroep uitoefende.

AD : Was u toen reeds met BUDO bedrijvig?

SENSEI : In Japan is het zo, dat men vaak reeds op jonge leeftijd in de budosfeer terechtkomt, hoewel daar tegenwoordig wel enige verandering inkomt.

Mijn vader was een ernstig budoka : hij beoefende intensief KENDO en was tevens vaardig in het JUKEN-JITSU (bajonetvechten).

In de dorpen en steden was het SUMOS worstelen zeer populair bij de jongens en iedere zomer werden er dan ook dorps-en stadskampioenschappen ingericht, waaraan zelfs pagadders van 5 en 6 jaar deelnamen.

Ook in de scholen werden degelijke competities ingericht. In de eerste période van de middelbare school kon ik mij wegens ziekte weinig bezighouden met Budo, maar in mijn latere schoolperiode heb ik wel aan KENDO gedaan. Zén keer maakte ik del uit van de school-kendoploeg om in een wedstrijd aan te treden.

AD : Wanneer bent u eigenlijk met Karaté in contact gekomen?

SENSEI : Alhoewel ik reeds op de middelbare school een beetje aan Karaté deed, ben ik mij pas serieus met Karaté gaan bezighouden toen ik aan de universiteit van NAGOYA studeerde. Ik was daar zowat 7 jaar.

De richting die ik gekozen had was exacte wetenschappen, vooral biologie, maar ik haalde tevens een licentiaat in Japans letterkunde. De twee laatste jaren studeerde ik natuurkunde en chemie. In mijn studententijd begon ik dus met Karaté.

Twee jaar heb ik de Shotokan stijl beoefend en tegelijkertijd trainde ik Nippon Kempo.

Aan de universiteit waren de trainingen weinig gevarieerd, omdat zij zeer competitiegericht waren ! Iedere dag werd er twee uur getraind.

In die jaren heb ik ook aan Shito-Ryu gedaan, maar dit in een gewone Dojo buiten de universiteit.

Na de universiteit werkte ik als industrieel raadgever bij een consultatiebureau in NAGOYA. Dit bureau hield zich bezig met raadgeving op gebied van marketing, transport, enz. In die tijd trainde ik onder leiding van Sensei TADA

www.wado-kamigaito-ryu.be

SEGO, Goju-Ryu Karaté.

Vanwege het consultatiebureau moest ik vaak naar KYOTO en OSAKA reizen, wat mij in staat stelde om ook daar met de plaatselijke Dojo's in contact te komen.

AD : En met de WADO-RYU, hoe zat het daar eigenlijk mee?

SENSEI : Met WADO-RYU ben ik vrij laat begonnen. Dat was in 1962 in NAGOYA. Ik trainde toen onder leiding van meester MIWA, die 4^e Dan was. Let wel, in die tijd was de hoogste te behalen graad 5^e Dan. Later voerde men het systeem van 10 dangraden in.

AD : Hoe verliep het onderricht in de dojo's ? Is er veel verschil met het onderricht in Europa ?

SENSEI : Een aspect dat mij opviel toen ik naar Europa kwam, is dat de Karatekas hier minder wederzijds ingesteld zijn dan in Japan. Ik licht dit even toe met een voorbeeld : toen ik in de beginperiode dat ik in België was, eens les ging geven in Wallonië, was men na de training een beetje boos op mij omdat ik mij niet met de beginners had beziggehouden, doch slechts de gevorderden had onderwezen. Welnu, in Japan is dit een doodnormale zaak, omdat de gevorderden zorg dragen voor de beginnende Karatekas. Er is een atmosfeer van wederzijds onderricht, en als men lesgeeft aan één persoon, dan heeft dit gevolg voor allen.

In Japan zou men kunnen spreken van twee soorten Karatédojo's. Er zijn, de universitaire Dojo's en de "gewone" burgerdojo's. Tussen beide bestaat een groot verschil. Aan de universitaire clubs is het karatéonderricht vrij eenvoudig, maar zeer intensief. Men zal bv. gedurende lange tijd dezelfde techniek aanhoudend trainen. De gehele training gebeurt in perspectief van de competitie !

Daarom komen Kata's ook minder aan bod (hoewel dit laatste van stijl tot stijl kan verschillen).

Het karatéonderricht in de burgerdojo's verloopt ongeveer op hetzelfde stramien als hier in Europa. Vaak is het echter zo dat de meester in Japan reeds een oudgediende, een veteraan van het karaté is. Meestal kijkt hij toe hoe zijn leerlingen oefenen en geeft hun hierbij allerhande raadgevingen. Als de meester niet komt, neemt de hoogste graad van de Dojo's de leiding in handen; Ikzelf heb dikwijls de trainingen geleid terwijl ik ook vaak op stap ging met mijn meester om demonstratie te geven.

AD : Hebt u vaak aan wedstrijden deelgenomen?

SENSEI : Tot mijn 34e jaar heb ik aan competities deelgenomen. Vooral tijdens de universiteitsjaren, maar ook later waren er veel kampioenschappen in mijn karatéleven.

Buiten een hele reeks van kleinere en regionale wedstrijden, waarvan ik winner was, ben ik drie keer kampioen van de stad NAGOYA geweest, in de zestiger jaren; en in 1964 haalde ik de eerste plaats individueel en de tweede plaatsploeg op de kampioenschappen van de prefectuur GIFU-KEN. In 1966 werd ik kampioen individueel op de kampioenschappen van Midden-Japan.

In 1967, behaalde onze ploeg de derde plaats op de Japanse nationale kampioenschappen alle stijlen. Dit waren de kampioenschappen van de Zen Nippon Karaté-Do Renmei.

Mijn meest geliefde wedstrijdtechnieken waren in het begin Sokuto, daarna Mawashi-Geri Chudan, die ik met een zeer goede timing kon uitvoeren. Later ben ik meer naar handtechniek geëvolueerd en was mijn favoriete techniek Gyaku-Tsuki gepaard met een Sokushin ontwijkingsbeweging.

AD : Trainde u vaak met grootmeester OTSUKA, de grondlegger van WADO-RYU?

SENSEI : De WADO-RYU stijl had veel aanhang onder de studenten en zodoende kwam Sensei OTSUKA twee- à driemaal per jaar naar de universiteit van NAGOYA om er stages te geven. Ikzelf trainde toen in twee clubs (Karaté en Nippon Kempo) en had hierin een verantwoordelijke positie op technisch en organisatorisch gebied, dit laatste gezien ik werkzaam was in de karatéfederatie van de studenten.

Toen ik later in de Dojo van de meester MIWA trainde, kwam OTSUKA Sensei daar af en toe onderricht geven.

Meester MIWA was namelijk één van de oudste leerlingen van OTSUKA Sensei.

Op het consultatiebureau werkte ik samen met de heer KOJIMA (KOJIMA Sensei was de 7e dan en stichter van de WADO-RYU in België) die ook zeer bekend was met grootmeester OTSUKA.

Door het winnen van tal van kampioenschappen werd mijn naam aan de grootmeester bekend en al de graden die ik behaalde werden rechtstreeks door hem toegekend. Ieder jaar neem ik trouwens deel aan de stages voor dojo-verantwoordelijken te NAGOYA onder leiding van OTSUKA Sensei.

AD : Hoe zit de WADO-RYU stijl eigenlijk in elkaar?

SENSEI : De vier grote karatéscholen hebben hun eigen karakteristieken en waardeschaal. Voor de WADO-RYU is dit eigenlijk niet zo nauwkeurig te omlijnen, omdat zij nog, een school in evolutie is. De grondlegger van onze stijl leeft nog en brengt nog voortdurend veranderingen aan zijn systeem. Het WADO-RYU systeem is dus in tegenstelling tot andere systemen niet vastgelegd en afgelijmd.

Wat de bewegingen betreft is de WADO-RYU nogal tegengesteld aan SHOTOKAN ; De Shotokan stijl is volgens mij meer statisch, met krachtige, directe en rechtlijnige bewegingen. De bewegingen in deze stijl worden groot uitgevoerd, denk maar aan het hoog voorwaarts of zijwaarts trekken van de knie, bij beentechnieken (Mae-Geri, Mawashi-Geri...)

In WADO-RYU is dit wel enigszins anders. Het begrip WA betekent eigenlijk : harmonie. Het komt dus op aan alle universele elementen te harmoniseren voor een aanval of verdediging.

Dit zijn bv. Gewicht, beweging, snelheid, evenwicht, middelpuntvliedende kracht, inertie,...In de Yakusoku Kunité (geregeld gevecht) is het gebruik van lichaamszwaartekracht hier een degelijk voorbeeld van.

Op hoger niveau streeft men naar een harmonie, een éénheid tussen verdediging en aanval. De vele ontwijkings technieken waarvan het WADO-RYU gebruikt maakt zijn er eigenlijk op gericht tegelijkertijd te verdedigen en aan te vallen; de Kaishintechniek is hier een voorbeeld van.

Men kan het zowat vergelijken met het principe van "meegeven" uit het Aikido. De WADO-RYU school, is de school bij uitstek van « zelf zoeken ». Uiteindelijk is de WADO-RYU minder categoriek dan de andere stijlen, omdat zij naar een natuurlijke beweging streeft, die men niet kan veralgemenen aangezien iedereen een min of meer andere lichaamsbouw heeft.

Zo zal een groot gebouwd iemand een andere Karaté moeten zoeken dan een klein gebouwde... Samenvattend zou men over WADO-RYU zeggen dat zij gemeenschappelijke principes bezit, doordrongen van een zeer persoonlijk element.

AD : Hebt u bepaalde voorkeurstechieken ?

SENSEI : De kwestie van voorkeurstechieken stelt zich niet meer voor mij, aangezien ik van oordeel ben dat een meester moet afzien van zijn persoonlijke preferenties en zich in de plaats van moet stellen van ieder van zijn leerlingen.

Hij moet de situaties begrijpen van beginners, kinderen, ouderlingen, groten, kleinen, mannen, vrouwen... Persoonlijk voorkeur mag hem niet in de weg staan

AD : Een andere vraag. Hoe ziet het systeem van de Kata's eruit in de WADO-RYU ?

SENSEI : Het huidige WADO-RYU Karaté omvat 9 Kata's. Vroeger werden er een 15-tal onderwezen. Ikzelf heb nog 15 WADO-RYU Kata's geleerd. OTSUKA Sensei heeft hier verandering in gebracht, elimineerde er enkele en hield er nog 9 over.

Dit laatste had ook een historische reden; het zit namelijk zo dat het oorspronkelijke Karaté slechts getraind werd onder vorm van Kihon en Kata.

Yakusoku-Kunité (geregeld gevecht) en Jyu-Kunité (vrij gevecht) bestonden niet. Langzamerhand heeft men deze trainingsonderdelen beginnen in te voeren en zij vervingen of verbeterden de eigenschappen die men vroeger alleen door Kata-en Kihontraining aanleerde.

Dit is één van de redenen waarom OTSUKA Sensei het aantal Kata's verminderde.

In zijn boek over de 9 WADO-RYU Kata's schrijft de grootmeester in het voorwoord dat het niet gaat om de kwantiteit als wel om de kwaliteit van de Kata's.

Deze 9 Kata's zijn: PINAN NIDAN, PINAN SHODAN, PINAN SANDAN, PINAN YONDAN, PINAN GODAN die samen met KU-SHAN-KU één geheel vormen. De andere zijn: NAIHANCHI, SEISHAN en CHINTO. Deze Kata's vormen een

afgerond geheel. De 5 Pinan Kata's omvatten de fundamentele bewegingen en KU-SHAN-KU, die snel en licht moet worden uitgevoerd, is een verdere toepassing van de Pinan.

NAIHANSHI en SEISHAN zijn tegengesteld aan de Pinan Kata's; zij maken geen gebruik van inertie of middelpuntvliedende kracht.

SEISHAN is de toepassing van NAIHANCHI. In deze Kata is er een beetje verplaatsing, hoewel de standen nauw verwant zijn met deze uit NAIHANCHI; Het is zo een beetje de middenweg tussen de Pinan Kata's en NAIHANSHI. Chinto is de synthese van alle bewegingen.

AD : Waarop dient de karatéka, bij het trainen van karaté vooral te letten?

SENSEI : Voor de Karatéka, is het van enorm belang, een harmonie te zoeken tussen al de elementen van Karaté, Kihon, Kata, Kunité...

Er bestaat een zekere relatie tussen al deze elementen. Een serieuze Karatéka zal al deze elementen trainen, een zeker niveau bereiken, opnieuw beginnen en als het ware spiraalgewijs telkens zijn niveau optrekken.

Het Karaté trainen is een proces van veranderingen door te trainen komt men voortdurend in een andere situatie, op een ander niveau.

Het is zo een beetje als bij de vlinders: een ontwikkelings-proces van rups naar cocon tot vlinder. De taak van de meester is in dit ontwikkelingsproces van de Karatéka als katalysator op te treden.

AD : Sensei KAMIGAITO, wij danken u voor dit onderhoud, dat ons weer een stap dichterbij heeft gebracht bij -het begrijpen van Karaté.

André De Rijck is 5e Dan WADO-RYU, was in 1979 één van de oprichters van de vzw WADO-RYU KAMIGAITO BELGIUM VZW, was de oprichter van de club Tshintou Aarschot en is nu oprichter en coach van een WADO-RYU club sinds vele jaren in Moskou

Afgelopen zaterdag 1 mei 2021 is André De Rijck overleden. Onze vriend karateka heeft ons verlaten, maar hij zal in leven blijven in ons hart. Sluit je in alle rust aan bij de sterren, André.

